

วิเคราะห์เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลงใจแอนท์สเต็ปส์ ของจอห์น โคลเทรน A COMPARATIVE ANALYSIS OF PAT METHENY'S AND MIKE STERN'S IMPROVISATION ON JOHN COLTRANE'S GIANT STEPS

เจตนิพิลล์ สังข์วิจิตร. ผศ.ดร. เต๋น อยู่ประเสริฐ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น จาก บทเพลง ใจแอนท์สเต็ปส์ ประพันธ์โดย จอห์น โคลเทรน มีขอบเขตของการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน บันไดเสียง และอื่นๆ ที่สำคัญจากการวิจัยด้านลักษณะจังหวะพบว่า นักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน ใช้ลักษณะจังหวะในการพัฒนาประโยคเพลง รวมถึงความหนาแน่นของลักษณะจังหวะที่หลากหลาย ทำให้เกิดเป็น วัตถุประสงค์ใหม่ๆ สามารถนำมาพัฒนาต่อไป โดยแพ็ท เมทีนียังได้นำลักษณะจังหวะมาใช้ในการอิมโพรไวส์ของเขา ด้านแนวทำนอง พบว่า ใช้โมทีฟที่ประกอบด้วย กลุ่มโน้ต 1-2-3-5 การใช้คู่เสียงที่มีระยะกว้างและกลุ่มโน้ตในคอร์ดมาสร้างสีสันขยายขอบเขตแนวทำนอง รวมถึงการนำซีควเอนซ์มาสร้างเอกภาพช่วยให้ผู้ฟังติดตามได้แม้ว่ากลุ่มโน้ตอาจเป็นโน้ตนอกคอร์ด ส่วนด้านเสียงประสานนั้น พบว่า การบรรเลงด้วยคอร์ดของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน ใช้กลุ่มโน้ต 4 ตัว ลักษณะเสียงประสานคู่ 4-5 เพอร์เฟค ผสมกับคอร์ดทบขยาย หรือเสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อน ซึ่งแนวทางการบรรเลงด้วยคอร์ดที่แตกต่าง คือ แพ็ท เมทีนี มักใช้เสียงประสานที่ประกอบด้วยชั้นคู่เพอร์เฟค ขณะเดียวกันการบรรเลงด้วยคอร์ดของไมค์ สเทิร์น ใช้เสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อน สำหรับประเด็นสุดท้าย ด้านบันไดเสียงพบความแตกต่าง คือ แพ็ท เมทีนีใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิค ขณะที่ไมค์ สเทิร์นใช้บันไดเสียงดิมินิชท์เริ่มที่ครึ่งเสียง ด้านเอกลักษณ์การบรรเลงกีตาร์ พบว่า แพ็ท เมทีนีนิยมใช้โน้ตโครมาติก ผสมผสานกับการใช้ระบบนิ้ว 3-2-1-2 ขณะที่ไมค์ สเทิร์นใช้โน้ตโครมาติกสร้างวลีแบบสำเนียงบีบอบ

คำสำคัญ : จอห์น โคลเทรน, แพ็ท เมทีนี, ไมค์ สเทิร์น, โคลเทรนเซนจ์, ใจแอนท์สเต็ปส์

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีและศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

² คณบดีวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstracts

The research presented herein is a comparative analysis of Pat Metheny's and Mike Stern's improvisation on the tune "Giant Steps" originally composed by John Coltrane, concentrating on areas of rhythmic and melodic patterns, harmony, usage of scales and other important musical elements.

The research shows that, in terms of rhythmic patterns, both guitarists used multiple rhythmic patterns of various rhythmic densities to develop their improvisation which in turn laid down the foundation to further development of rhythmic elements. Pat Metheny was noted for his use of pure rhythmic motifs in his improvisation. In terms of melodic patterns, the use of motifs based on 1-2-3-5 note groupings, large melodic intervals, and the use of chord members are prevalent in creating a variety of colors and extended melodic development. Additionally, strategic placements of melodic sequences maintains melodic unity, thus helps listeners to follow the musical idea despite heavy use of non-chord tones. Harmonically, both guitarists mainly used four-note chords with quartal and quintal harmony. Specifically, Metheny incorporates both quintal and quartal chords, while Stern favors quartal voicing. In terms of usage of scales, Metheny relied more on pentatonic scales whereas Stern emphasized diminished scales beginning with half-step. Another notable difference between the two guitarists is that Metheny often integrated a chromatic scale with the 3-2-1-2 fingering system in his solo passages. Stern, on the other hand, applied chromatic notes to create be-bop style phrases.

KEYWORDS : JOHN COLTRANE, PAT METHENY, MIKE STERN, COLTRANE CHANGES, GIANT STEPS

1. ความเป็นมา และความสำคัญ

จอห์น โคลเทรน (John Coltrane, 1926-1967) นักแซกโซโฟนแจ๊ส เขามีชื่อเสียงจากการร่วมงานกับไมล์ส เดวิส (Miles Davis, 1926-1991) นักทรัมเป็ตแจ๊ส และเทโลเนียส มังก์ (Thelonious Monk, 1917-1982) นักเปียโนแจ๊ส ผลงานอัลบั้มของจอห์น โคลเทรนมีอิทธิพลต่อนักดนตรีแจ๊สเป็นอย่างมาก เขาได้คิดค้นระบบการย้ายบันไดเสียง (Modulates)

ผลงานอัลบั้มแรกในนามของตนเองชื่อไบรท์ไซส์ไลฟ์ (Bright Size Life) สังกัดค่ายอีซีเอ็ม บันทึกลงเสียงปี ค.ศ. 1975 นอกจากนี้เขายังตระเวนแสดงดนตรีทั้งในอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น เฉลี่ยในแต่ละปีตระเวนแสดงดนตรีประมาณระหว่าง 120-200 ครั้ง (Niles, 2009: xix) สำหรับการอิมโพรไวส์ของเขานั้น แสดงความเป็นตัวตนของเขาได้เป็นอย่างดี ด้วยเทคนิคการบรรเลงกีตาร์เฉพาะตัวหรือแนวความคิดการอิมโพรไวส์ ซึ่งมีลีลาท่วงทำนองทำให้ผู้ฟังสามารถรับฟังได้อย่างมีอรรถรส

ไมค์ สเทิร์น นักกีตาร์แจ๊สที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีบลูส์และดนตรีร็อก สร้างชื่อเสียงจากการร่วมงานกับไมล์ส เดวิส นักดนตรีที่เป็นตำนานของดนตรีแจ๊สในบทเพลง *ฟัดไทม์ (Fat Time)* จากผลงานอัลบั้มชื่อ เดอะแมนวิทเดอะฮอร์น (The Man with the Horn, Columbia 1981) ทำให้เขาเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น ประทักษ์ ใฝ่ศุภการ (2545: 295) กล่าวว่า “บทเพลง *ฟัดไทม์* นอกจากจะทำให้ไมค์ สเทิร์นได้เป็นที่รู้จักแล้วยังทำให้ห้วงของไมล์ส เดวิสยุคคีนส์สู่เวที ฟุ้งพรวดขึ้นสู่ความนิยมทันที” นอกจากนี้ ประทักษ์ ใฝ่ศุภการยังกล่าวต่อไปอีกว่า “แทบจะกล่าวได้ว่าชุดนี้ขายได้เพราะบทเพลงนี้ ส่งผลให้ห้วงและตัวของไมล์ส เดวิสผงาดขึ้นสู่วงการดนตรีอีก ครั้งหลังจากหยุดพักพื้นเสียงหลายปี” Charupakorn (2010: 4) ยังได้กล่าวเกี่ยวกับไมค์ สเทิร์น ไว้ว่า “ไมค์ สเทิร์น เป็นผู้บุกเบิกในดนตรีฟิวชั่นแจ๊สอย่างแท้จริง มรดกตกทอดทางดนตรียังคงอยู่กับการเล่นของเขา” ในปี ค.ศ. 2009 ไมค์ สเทิร์นถูกเสนอชื่อให้เป็นนักกีตาร์ยอดเยี่ยมในโอกาสครบรอบ 75 ปี ของนิตยสารดาวน์บีท (Downbeat) และปี ค.ศ. 2010 ถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลแกรมมี่อวอร์ด สาขาเบสท์คอนเทมโพรลาลีแจ๊ส (Best Contemporary Jazz)

แพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น เป็นนักกีตาร์แจ๊สในยุคปัจจุบันและยังมีชีวิตอยู่ มีลักษณะการบรรเลงกีตาร์แตกต่างกัน ทั้งด้านของแนวความคิดรวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ ในการบรรเลงกีตาร์ แตกต่างกัน นอกจากนี้ แพ็ท เมทีนี ยังเคยเป็นอาจารย์สอนกีตาร์ให้กับไมค์ สเทิร์น อีกด้วย ความรู้เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจเหมาะแก่การศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นประโยชน์ใช้เป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการให้กับแวดวงวิชาการดนตรีแจ๊ส รวมถึงบุคคลที่สนใจด้านของเทคนิคการอิมโพรไวส์กับระบบโคลเทรนเซนจ์ อีกทั้งบทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* มีลักษณะการดำเนินคอร์ตระบบโคลเทรนเซนจ์ชัดเจน สามารถแสดงให้เห็นถึงแนวคิดและแนวทางการอิมโพรไวส์ของนักดนตรีทั้ง 2 ท่าน ได้เป็นอย่างดี

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษารึ้นนี้เพื่อวิเคราะห์ และเปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์นจากบทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ประพันธ์โดยจอห์น โคลเทรน

แบบวงจรรู 3 ไมเนอร์ (Cycles of Minor Thirds) และแบบวงจรรู 3 เมเจอร์ (Cycles of Major Thirds) ซึ่งเกิดลักษณะเฉพาะตัวเป็นเอกลักษณ์ ระบบวิธีการคิดของจอห์น โคลเทรน มีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้กำหนดชื่อเรียกวิธีการของจอห์น โคลเทรน ไว้หลากหลาย เช่น โคลเทรนเซนจ์ (Coltrane Changes) โคลเทรนฮาโมนี (Coltrane Harmony) โคลเทรน ซับซิทิวชัน (Coltrane Substitutions) หรือ โคลเทรนแมทริกซ์ (Coltrane Matrix) โดยทั้งหมดนี้มีความหมายเหมือนกัน เดวิด ลิบแมน (David Liebman) นักแซกโซโฟนแจ๊ส ได้กล่าวเกี่ยวกับระบบโคลเทรนเซนจ์ไว้ว่า “การดำเนินคอร์ดนี้เปรียบเสมือนปริศนาชั้นสำคัญ และตั้งแต่หลังปี ค.ศ. 1959 เป็นต้นมาการดำเนินคอร์ดนี้ได้กลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักดนตรีแจ๊ส” (David Liebman อ้างถึงในการสัมภาษณ์ของนิตยสารแจ๊สไทม์ <http://jazztimes.com/articles/28153-artist-s-choice-david-liebman-on-john-coltrane>, 12 July 2012)

ปี ค.ศ.1959 จอห์น โคลเทรนนำระบบนี้มาใช้ในการประพันธ์บทเพลงในอัลบั้ม *ใจแอนท์สเต็ปส์* (Giant Steps) สังกัดค่ายแอตแลนติก เร็คคอร์ด ซึ่งอัลบั้มชุดนี้มีนักดนตรีแจ๊สร่วมบรรเลงทั้งหมด 5 ท่าน แบ่งเป็นนักเล่นเปียโน 2 ท่าน คือ ทอมมี่ ฟลานากัน (Tommy Flanagan, 1930-2001) และวินทอน เคลลี (Wynton Kelly, 1931-1971) นักเล่นกลอง 2 ท่าน คือ อาร์ท เทเลอร์ (Art Taylor, 1929-1995) และจิมมี่ คอบ (Jimmy Cobb, 1929-) นักเล่นเบส 1 ท่าน คือ พอล เชมเบอร์ (Paul Chambers, 1935-1969) อัลบั้มชุดนี้ได้สร้างนวัตกรรมใหม่ของเสียงประสาน ทำให้กลายเป็นเอกลักษณ์สำคัญของเขารวมถึงเป็นอัลบั้มทรงคุณค่าต่อวงการดนตรีแจ๊ส ระบบ โคลเทรนเซนจ์เข้ามามีบทบาทสำคัญในบทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* โดยมีการย้ายบันไดเสียงเกือบทุกๆ ห้องแบบขึ้น-ลงขั้นคู่ 3 เมเจอร์ ทำให้ บทเพลงเปลี่ยนศูนย์กลางเสียง (Key Center) อย่างรวดเร็ว ด้วยความเร็วของบทเพลงที่โน้ตตัวขาวเท่ากับ 148 ต่อนาที (Half Note = 148)

นักกีตาร์แจ๊สปัจจุบันส่วนใหญ่นิยมประพันธ์บทเพลงขึ้นมาใหม่ หรือนำบทเพลงเก่า นำมาบรรเลงเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ บทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* เป็นบทเพลงที่นักกีตาร์แจ๊ส นิยมนำมาบรรเลง แพ็ท เมทินี (Pat Metheny, 1954-) และไมค์ สเทิร์น (Mike Stern, 1953-) นักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน ได้นำบทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* มาบรรเลงด้วยเช่นกัน บทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* ซึ่งมีระบบโคลเทรนเซนจ์ชัดเจน และเป็นบทเพลงที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการอิมโพรไวส์ รวมถึงเทคนิคการบรรเลงของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่านเป็นอย่างดี

แพ็ท เมทินี นักกีตาร์แจ๊สร่วมสมัยได้รับรางวัลมากมาย เช่น รางวัลแผ่นเสียงทองคำ และรางวัลแกรมมี่อวอร์ด เป็นต้น เขาเริ่มสร้างชื่อเสียงจากการเป็นอาจารย์ในสถาบัน เบิร์กลีคอลเลจออฟมิวสิก ตั้งแต่อายุ 19 ปี หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1996 สถาบันแห่งนี้ได้มอบปริญญาเอกดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ด้านดนตรีให้กับเขา นอกจากนี้ แพ็ท เมทินียังเคยร่วมงานกับนักไวโอลินแจ๊ส แกรี เบอร์ตัน (Gary Burton, 1943-) ซึ่งเบอร์ตันเป็นผู้ชักชวนให้แพ็ท เมทินีมาเป็นอาจารย์สอนที่เบิร์กิลีคอลเลจออฟมิวสิก แพ็ท เมทินี ออก

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่

1. ทราบถึงวิธีการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น
2. เป็นแนวทางหนึ่งในการเรียนรู้การอิมโพรไวส์ที่อยู่ในระบบโคลเทรนเซนจ์
3. ทราบถึงแนวคิดและที่มาของระบบโคลเทรนเซนจ์

4. ขอบเขตในการวิจัย

1. วิเคราะห์บทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ซึ่งเป็นบทเพลงต้นฉบับประพันธ์โดยจอห์น โคลเทรน ผู้วิจัยนำแนวคิดการวิเคราะห์แนวทำนองและเสียงประสานจากเดวิด แดมซี (David Demsey) มาเป็นแนวทางการศึกษาและเสริมรายละเอียดข้อมูลเพิ่มเติม จากบทวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องจากผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่น เช่น บทวิเคราะห์ด้านเสียงประสานจากเด่น อยู่ประเสริฐ เฮนรี่ มาติน และเลวิส พอทเตอร์ เพื่อเพิ่มรายละเอียดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อนึ่ง การวิเคราะห์บทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ที่เป็นบทเพลงต้นฉบับประพันธ์โดยจอห์น โคลเทรน จะวิเคราะห์เฉพาะแนวทำนองและเสียงประสานเท่านั้น

2. วิเคราะห์และเปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ จากบทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์นจากผลงานอัลบั้มดั้งนี้ อัลบั้มชื่อ แพ็ทเมทีนีทรีโอ 99-00 สังกัดค่าย วอร์เนอร์บรอส วันทีกเสียง ปี ค.ศ. 2000 และไมค์ สเทิร์นอัลบั้มชื่อ กิฟแอนด์เทก สังกัดค่ายแอตแลนติกเรคคอร์ด วันทีกเสียงปี ค.ศ. 1997 ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบการอิมโพรไวส์เป็นประเด็นสำคัญ ส่วนประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องผู้วิจัยอาจกล่าวถึงเป็นกรณีไป

3. สำหรับบทวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดในการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น โดยวิเคราะห์ในประเด็นจังหวะ ทำนอง เสียงประสาน บันไดเสียง และอื่นๆ ที่สำคัญ

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

1. โฉดที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากเอกสารและแหล่งข้อมูล ดังนี้
 - 1.1 อัลบั้มชื่อ แพ็ทเมทีนีทรีโอ 99-00 ของแพ็ท เมทีนีจากหนังสือ แพ็ท เมทีนีทรีโอ 99-00 ถอดโน้ตโดย อลิจานโด โมโร (Alejandro Moro)
 - 1.2 อัลบั้มชื่อ กิฟแอนด์เทกของไมค์ สเทิร์น ถอดโน้ตโดย มาติน คาร์ทไวรท์ (Martin Cartwright) นำมาจากเว็บไซต์ ลูคัสพิคฟอร์ด (Lucaspickford)
2. คำศัพท์ทางดนตรีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำความหมายหรือคำแปลมาจากหนังสือพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ เขียนโดยศาสตราจารย์ ดร. ณิชชา พันธุ์เจริญ
3. การอธิบายความสัมพันธ์ของชั้นคู่ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระบบโคลเทรนเซนจ์สำหรับงานวิจัย ฉบับนี้ พิจารณาการสะกดชั้นคู่ของโน้ตพ้องเสียง (Enharmonic Spelling) มีความ

หมายเหตุเดียวกัน ดังนี้ ชั้นคู่ 2 ออกเมเนตเท่ากับชั้นคู่ 3 ไมเนอร์ และชั้นคู่ 4 ดิมินิชท์เท่ากับชั้นคู่ 3 เมเจอร์

4. เป็นการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดพื้นฐานทฤษฎีแจ๊ส

6. นิยามศัพท์

คำว่า “ไจแอนท์สตีปส์” หมายถึง ชื่อบทเพลงที่ประพันธ์โดยจอห์น โคลเทรน และชื่อของผลงานอัลบั้มของจอห์น โคลเทรน เนื่องจากคำว่าไจแอนท์สตีปส์ถูกนำมาใช้ทั้งสองกรณี ทางด้านเนื้อหานี้ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษรเอียงแทนชื่อของบทเพลง และใช้ตัวอักษรปรกติสำหรับชื่อของผลงานอัลบั้ม

ผู้วิจัยได้ใช้คำว่า **ระบบโคลเทรนเซนจ์** หรือ **โคลเทรนเซนจ์** ในการเรียกชื่อวิธีการของจอห์น โคลเทรน เนื่องจากแนวคิดเสียงประสานที่จอห์น โคลเทรนคิดค้นขึ้นมีชื่อเรียกหลากหลาย ได้แก่ โคลเทรนเซนจ์ โคลเทรนฮาโมนี โคลเทรนซัพซิทิวชัน และโคลเทรนแมทริกซ์ เป็นต้น ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน

คอรัส หมายถึง การแปรทำนองหลักที่ถูกบรรเลงด้วยการอิมโพรไวส์ ในจำนวนที่ไม่จำกัด นักดนตรีแจ๊สเรียกการแปรแต่ละครั้งว่า “คอรัส” (Chorus) 1 คอรัส หมายถึงการแปร 1 ชุดโดยทั่วไปคอรัสของการอิมโพรไวส์ จะยึดถือโครงสร้างและเสียงประสานของทำนองหลัก ผู้แสดงเดี่ยวแต่ละคนจะแปรทำนองหรืออิมโพรไวส์ หนึ่งคอรัสหรือมากกว่าหนึ่งคอรัสก็ได้ (เด่น อยู่ประเสริฐ, 2553: 35)

โครงสร้างของบทเพลง หมายถึง โครงสร้างที่ประกอบด้วยส่วนสำคัญสองส่วน คือ ส่วนหัว และส่วนคอรัส ลักษณะของเสียงประสานช่วงคอรัสมีโครงสร้างเหมือนกับเสียงประสานของช่วงส่วนหัว (แนวทำนองหลัก) ของบทเพลงทุกประการ เช่น บทเพลงมีความยาวจำนวน 16 ห้อง เสียงประสานทั้ง 16 ห้อง ในช่วงอิมโพรไวส์ของแต่ละคอรัสก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกับส่วนหัว ส่วนจำนวนของคอรัสนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อิมโพรไวส์

ส่วนหัว (Head) หมายถึง การบรรเลงแนวทำนองหลักที่ถูกแต่งขึ้นมาก่อนแล้ว โดยปรกติการบรรเลงบทเพลง จะเริ่มต้นด้วยการบรรเลงทำนองหลักที่ถูกแต่งขึ้นมาก่อน ตามด้วยการอิมโพรไวส์ของนักดนตรี จากนั้น บทเพลงจะเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยการเล่นทำนองเพลงส่วนหัวทั้งหมดหรือบางส่วนซ้ำอีกครั้ง (เด่น อยู่ประเสริฐ, 2553: 35)

7. วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มาจากหนังสือ ตำรา บทความ เอกสาร และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จากนั้นนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ สำหรับขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทสัมภาษณ์จากหนังสือ และโน้ตเพลง
2. เว็บไซต์และสื่อสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ แบ่งออกเป็น
 - 2.1 ด้านข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์โปรควอส (Proquest)
 - 2.2 ข้อมูลบทความและบทสัมภาษณ์สืบค้นจากเว็บไซต์ เช่น เว็บไซต์นิตยสารดาวนีย์ เว็บไซต์นิตยสารแจ๊สเจอร์นัล เว็บไซต์นิตยสารแจ๊สไทมส์ และเว็บไซต์ ลูคัสฟิฟธ์ เป็นต้น
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยนำข้อมูลมารวบรวมแล้วทำการสังเคราะห์ จากนั้นจึงนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์
4. ข้อมูลจากแผ่นซีดี (CD Audio)

การตรวจสอบข้อมูล

ด้านการถอดโน้ต ข้อมูลจากการถอดโน้ตนั้น แพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ไม่ได้เป็นผู้ถอดโน้ตเองซึ่งอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้ กรณีข้อมูลไม่สมบูรณ์หรือผิดพลาด ผู้วิจัยจะทำการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งจากการตรวจสอบการถอดโน้ตนั้น ผู้วิจัยพบว่า การถอดโน้ตจากบทเพลง *ใจแอนท์สเติปส์* อัลบั้มชื่อ กิฟแอนด์เทก ของไมค์ สเทิร์น ถอดโน้ตโดยมาติน คาร์ทไวรท์ มีความผิดพลาด เนื่องจากการพิมพ์ในประเด็นของการดำเนินคอร์ด ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยปรึกษาและรับคำแนะนำจาก ผศ.ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ จากนั้นจึงดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องด้วยการอ้างอิงการดำเนินคอร์ดจากบทเพลงต้นฉบับเดิม อนึ่งเมื่อเปรียบเทียบการดำเนินคอร์ดของบทเพลง *ใจแอนท์สเติปส์* จากโน้ตเพลงกับซีดีเพลง พบว่า ไม่ได้มีการตัดแปลงแก้ไขการดำเนินคอร์ดแต่อย่างใด

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

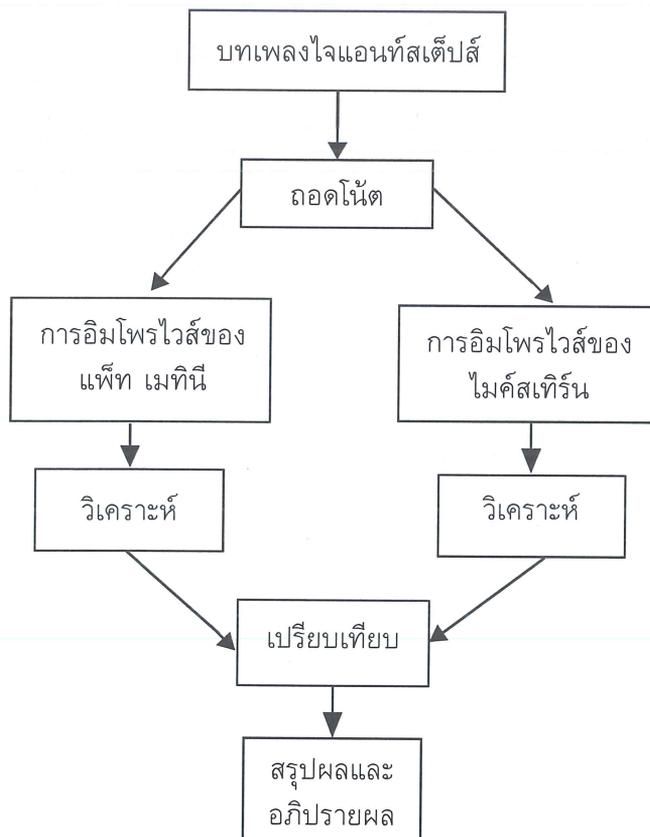
การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารอื่นๆ อิทธิพลของการสร้างสรรค์บทเพลง *ใจแอนท์สเติปส์* ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการวิเคราะห์ของเดวิด แดมซี่ และเด่น อยู่ประเสริฐ มาเป็นแนวทางการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ และได้เพิ่มเติมรายละเอียดจากผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นประกอบ จากนั้นจึงนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งประเด็นออกเป็นดังนี้

1. ระบบโคลทเรนเซนซ์
 - 1) ลักษณะการย้ายบันไดเสียงวงจรคู่ 3 ไมเนอร์
 - 2) ลักษณะการย้ายบันไดเสียงวงจรคู่ 3 เมเจอร์
2. อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์บทเพลง *ใจแอนท์สเติปส์*
 - 1) การร่วมงานกับไมล์ส เดวิสในช่วงปี ค.ศ. 1955-57 และปี ค.ศ. 1958-60
 - 2) การร่วมงานกับเทโลเนียส มังคีในช่วงปี ค.ศ. 1957-1958

- 3) อิทธิพลด้านการดำเนินคอร์ดจากบทเพลงเฮฟวี่เมทัลมีสโจนส์
 - 4) ศึกษาจากหนังสือ เดอะซาร์สออฟสเกลแอนิเมโลดิกแพทเทิร์น
 - 5) อิทธิพลอื่นๆ
3. บทวิเคราะห์โคลทเรนเซนจ์ในบทเพลงใจแอนท์สเต็ปส์ โดยเดวิด แดมซี่
 - 1) จังหวะ
 - 2) ทำนอง
 - 3) เสียงประสานและบันไดเสียง
 4. การบรรเลงกีตาร์ของแพ็ท เมทินี และไมค์ สเทิร์น
 - 1) การบรรเลงกีตาร์ของแพ็ท เมทินี
 - 2) การบรรเลงกีตาร์ของไมค์ สเทิร์น

กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทินี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลง ใจแอนท์สเต็ปส์ ของจอห์น โคลทเรน” ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการศึกษา โดยขั้นตอนการดำเนินการ มีดังนี้

การนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ คือ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งประเด็นต่างๆ ประกอบด้วยโครงสร้างทางดนตรี รูปแบบ และการเปรียบเทียบ เป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยผลการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งประเด็นออกเป็น จังหวะ แนวทำนอง เสียงประสาน บันไดเสียง และอื่นๆ

8. สรุปผลการวิจัย

เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทินี และไมค์ สเทิร์น

บทวิเคราะห์การอิมโพรไวส์ของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่านนี้ ทำให้ทราบถึงวิธีการอิมโพรไวส์ของนักกีตาร์ ทั้ง 2 ท่าน อาจจะมีบางประเด็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการนำเสนอหรือเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นหลักออกเป็นจังหวะ ทำนอง เสียงประสาน บันไดเสียง และอื่นๆ โดยนำรายละเอียดที่ได้จากการวิจัยมาเปรียบเทียบกับตารางสรุปการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทินี และไมค์ สเทิร์น แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทินี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลง ใจแอนท์สเด็ปส์

ประเด็นหลัก	รายละเอียด	แพ็ท เมทินี	ไมค์ สเทิร์น	หมายเหตุ
จังหวะ	พัฒนาโมทีฟด้วยลักษณะจังหวะ	*	*	
	สร้างโมทีฟด้วยการใช้ความหนาแน่นของลักษณะจังหวะ	*	*	
	ใช้ลักษณะจังหวะของโมทีฟซ้ำกัน	*	*	
	สร้างประโยคเพลงด้วยลักษณะรูปร่างของจังหวะ	*		
ทำนอง	ใช้กลุ่มโน้ต 3-4 ตัว สร้างประโยคเพลง	*	*	
	นำโมทีฟของจอห์น โคลเทรน คือ กลุ่มโน้ต 1-2-3-5 มาใช้สร้างประโยคเพลง	*	*	เหมือนกันและแตกต่างกัน
	สร้างประโยคเพลงด้วยคู่เสียงที่มีระยะกว้าง	*	*	
	ใช้กลุ่มโน้ตในคอร์ด	*	*	
	การใช้ซีเควન્ซ์	*	*	เหมือนกันและแตกต่างกัน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลงใจแอนท์สเต็ปส์ (ต่อ)

ประเด็นหลัก	รายละเอียด	แพ็ท เมทีนี	ไมค์ สเทิร์น	หมายเหตุ
เสียงประสาน	บรรเลงด้วยคอร์ด	*	*	
	ใช้คอร์ดทบขยาย	*	*	
	ใช้เสียงประสานคู่ 4-5 เพอร์เฟค	*	*	เหมือนกันและแตกต่างกัน
	เข้าหาคอร์ดหลักด้วยการใช้ คอร์ดขนานโครมาติก	*		
	ใช้โน้ตเสียงค้าง	*		
	ใช้ทริยแอดในช่วงเสียงบน	*		
บันไดเสียง	บันไดเสียงเมเจอร์	*	*	
	บันไดเสียงเพนตาโทนิค	*		
	บันไดเสียงดิมินิชท์เริ่มที่ครึ่งเสียง		*	
	บันไดเสียง โครมาติกหรือการใช้โน้ตครึ่งเสียง	*	*	เหมือนกันและแตกต่างกัน แตกต่างกัน
อื่นๆ	ใช้เทคนิคการกดนิ้วควบสองสาย	*	*	
	ใช้เทคนิคการดันสาย		*	
	ใช้ระบบนิ้ว 3-2-1-2	*		
	แก้ไขสังคีตลักษณ์ของบทเพลง ต้นฉบับ	*	*	แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องวิเคราะห์เปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลงใจแอนท์สเต็ปส์ ของจอห์น โคลเทรน ทำให้ทราบถึงวิธีการอิมโพรไวส์ของนักกีตาร์ ทั้ง 2 ท่าน ในระบบโคลเทรนเซนจ์ และสามารถทราบรายละเอียดชัดเจนมากขึ้น จากการเปรียบเทียบรวมถึงเป็นแนวทางหนึ่งในการอิมโพรไวส์ระบบโคลเทรนเซนจ์ นอกจากนี้ การวิจัยครั้งนี้ ยังทำให้ทราบถึงองค์ประกอบสำคัญ ในการคิดค้นระบบโคลเทรนเซนจ์ของจอห์น โคลเทรน ทั้งนี้ระบบโคลเทรนเซนจ์เป็นสิ่งสำคัญ และควรค่าแก่การศึกษา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในด้าน การอิมโพรไวส์และด้านการประพันธ์บทเพลงได้เป็นอย่างดี บทเพลงใจแอนท์สเต็ปส์ นั้น เป็นบทเพลงที่แสดงให้เห็นถึงระบบโคลเทรนเซนจ์ชัดเจน ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงทักษะด้านต่างๆ ของนักดนตรีที่นำบทเพลงนี้มาบรรเลง ดังเช่นที่พบได้จากการวิจัย โดยแนวทางการศึกษาได้แนวคิดจากเดวิด แดมซี่ และเด่น อยู่ประเสริฐ เป็นแนวทางหลักในการวิจัยครั้งนี้

จากตารางผลการเปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ทำให้สามารถสรุปประเด็นสำคัญแบ่งได้เป็น ด้านจังหวะ ด้านทำนอง ด้านเสียงประสาน ด้านบันไดเสียง และด้านอื่นๆ โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียดทั้งความเหมือน และแตกต่างกัน ความเหมือนกันประเด็นที่สำคัญพบว่า ด้านจังหวะแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ใช้ลักษณะจังหวะในการพัฒนาประโยคเพลง รวมถึงความหนาแน่นของลักษณะจังหวะที่หลากหลาย ทำให้เกิดเป็นวัตถุดิบใหม่ๆ สามารถนำมาพัฒนาต่อไปได้ ส่งผลทำให้ประโยคเพลงมีความน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถสัมผัสได้ถึงความชัดเจนของประโยคเพลงได้ ด้านแนวทำนองพบว่า แพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์นใช้โมทีฟที่ประกอบด้วยกลุ่มโน้ต 3-4 ตัว รวมถึงกลุ่มโน้ต 1-2-3-5 หรือการใช้คู่เสียงที่มีระยะกว้าง เป็นต้น มาสร้างลีลา ทำให้ขยายขอบเขตของแนวทำนองออกไปได้อีก ผสมผสานกับการนำซีควเन्ซ์เข้ามาใช้ในประโยคเพลง ซึ่งทั้งแพ็ท เมทีนี และ ไมค์ สเทิร์นใช้ซีควเन्ซ์สร้างเอกภาพให้กับแนวทำนอง การอิมโพรไวส์ ซึ่งช่วยทำให้ผู้ฟังติดตามได้ ถึงแม้ว่าบางครั้ง กลุ่มโน้ตในซีควเन्ซ์อาจจะเป็นโน้ตนอกคอร์ดก็ตาม ในส่วนของเสียงประสาน จากการบรรเลงด้วยคอร์ดนั้น แพ็ท เมทีนี ใช้เสียงประสานแบบขั้นคู่เพอร์เฟค ขณะที่ไมค์ สเทิร์น ใช้เสียงประสานแบบคู่สี่เรียงซ้อน โดยการบรรเลงด้วยคอร์ด ถูกนำมาบรรเลงช่วงท้ายของการอิมโพรไวส์ สำหรับประเด็นสุดท้าย ด้านบันไดเสียง พบการใช้บันไดเสียงที่เหมือนกันคือ B, G, และ Eb เมเจอร์ ด้านความแตกต่างนั้นแพ็ท เมทีนีใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิค ขณะที่ไมค์ สเทิร์นใช้บันไดเสียงดิมินิชท์เริ่มที่ครึ่งเสียงในการอิมโพรไวส์

ความแตกต่างในการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ที่ชัดเจนนั้นจากการวิจัยพบว่า สิ่งที่แตกต่างกันของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน คือ ทางด้านการสร้างประโยคเพลงที่ต่อเนื่องกันนั้น แพ็ท เมทีนี นิยมใช้โน้ตโครมาติกผสมผสานกับการใช้ระบบนิ้ว 3-2-1-2 ขณะที่ไมค์ สเทิร์น มุ่งเน้นการสร้างประโยคเพลงต่อเนื่อง ด้วยลีลาแบบสำเนียงบีบอบ ผสมผสานกับการใช้ลักษณะจังหวะด้วยโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น เป็นหลัก สังเกตว่า ความแตกต่างดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่พบได้บ่อยครั้งในการอิมโพรไวส์จากบทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน

สังเกตว่า บทเพลง *ใจแอนท์สเด็ปส์* ที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น เป็นการบรรเลงลักษณะ ทรีโอ คือ ประกอบด้วย กีตาร์ เบส และกลอง ไม่มีเครื่องดนตรีที่เล่น บรรเลงประกอบ สามารถสร้างเสียงประสานได้อย่างเช่น เปียโน ในที่นี้มีเพียงเบสเท่านั้น โดยปรกติกลองไม่สามารถสร้างเสียงประสานของคอร์ดได้ แต่ทำหน้าที่สนับสนุนผู้อิมโพรไวส์หรือสร้าง-เปลี่ยน เนื้อดนตรี (Texture) ให้กับบทเพลง ทำให้ผู้อิมโพรไวส์ได้รับแรงบันดาลใจใหม่ๆ จากการบรรเลงลักษณะทรีโอดังที่กล่าวมานี้ ผู้อิมโพรไวส์มีอิสระมากขึ้น บางครั้งการอิมโพรไวส์อาจออกนอกศูนย์กลางเสียงของบทเพลง แต่ผู้ฟังก็สามารถรับฟังได้อย่างไม่สะดุด เนื่องจากเหตุผลดังกล่าว ทั้งนี้ การอิมโพรไวส์ต้องคำนึงถึงทิศทางและความไพเราะเป็นสำคัญ

อภิปรายผลการวิจัย

ตารางเปรียบเทียบการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในบทเพลงใจ แอนท์สตีปส์ นั้น ทำให้เห็นความชัดเจนในประเด็นต่างๆ ซึ่งบางประเด็นมีรายละเอียดที่ไปในทิศทางเดียวกันบางประเด็นผลการเปรียบเทียบแตกต่างกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำบางประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และทำให้ทราบถึงองค์ประกอบบางประการที่ทำให้เกิดความแตกต่างหรือเหมือนกันในรายละเอียดโดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นได้ดังนี้

1. จังหวะ
2. แนวทำนอง
3. เสียงประสาน
4. บันไดเสียง
5. โครงสร้างของบทเพลง

ลักษณะจังหวะในการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น นั้นมีการนำมาใช้อย่างหลากหลายดังที่พบในการวิจัย แต่ทั้งนี้ องค์ประกอบด้านอัตราความเร็วของบทเพลงก็มีอิทธิพลต่อการใช้ลักษณะจังหวะของผู้บรรเลงด้วยเช่นกัน โดยปรกติบทเพลงที่มีอัตราความเร็วช้า ผู้บรรเลงสามารถใช้ลักษณะจังหวะได้หลากหลาย เนื่องด้วยการเคลื่อนที่ขององค์ประกอบของบทเพลงเคลื่อนที่ช้า จะชัดเจนมากยิ่งขึ้นถ้าเปรียบเทียบกับบทเพลงที่มีอัตราความเร็วที่เร็วกว่า สังเกตว่า บทเพลงใจแอนท์สตีปส์ ที่บรรเลงโดยแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ในการวิจัยครั้งนี้ มีอัตราความเร็วที่แตกต่างกันมาก คือ ความเร็วของโน้ตตัวต่ำเท่ากับ 148 และ 280 ต่อนาที แพ็ท เมทีนี บรรเลงบทเพลงด้วยอัตราความเร็วช้ากว่า แต่ใช้ลักษณะจังหวะที่มีความหนาแน่นมากกว่า อย่างเช่น โน้ตเขบ็ต 2 ชั้น หรือ 3 ชั้น ขณะเดียวกันไมค์ สเทิร์น บรรเลงด้วยอัตราความเร็วที่เร็วกว่า แต่เขาใช้ลักษณะจังหวะด้วยโน้ตเขบ็ต 1 ชั้น เป็นหลักในการสร้างประโยคเพลง จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าอัตราความเร็วของบทเพลงนั้น มีผลต่อการใช้ลักษณะจังหวะของผู้บรรเลงด้วยเช่นกัน

แนวทำนองพบการใช้กลุ่มโน้ต 1-2-3-5 ที่เป็นกลุ่มโน้ตสำคัญของจอร์จ โคลเทรอน ในการอิมโพรไวส์ของแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มโน้ตนี้ นักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน ได้ให้ความสำคัญโดยการนำมาใช้สร้างประโยคเพลง ผสมผสานเข้ากับแนวคิดต่างๆ ซึ่ง กลุ่มโน้ต 1-2-3-5 นั้น ถูกพัฒนาเป็นกลุ่มโน้ต 5-6-7-9 และ 4-5-6-8 ซึ่งสังเกตว่า มีระยะห่างของโน้ตเหมือนกับกลุ่มโน้ต 1-2-3-5 หากรับฟังบทเพลงใจแอนท์สตีปส์ บรรเลงโดยแพ็ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ การรับฟังอาจทำให้คิดได้ว่า กลุ่มโน้ต 5-6-7-9 และ 4-5-6-8 นั้น เป็นกลุ่มโน้ต 1-2-3-5 ได้ เนื่องจาก เหตุผลเรื่องระยะห่างของตัวโน้ตที่เหมือนกันนั่นเอง การนำกลุ่มโน้ตที่มีระยะห่างเหมือนกลุ่มโน้ตที่สำคัญมาใช้ ถือได้ว่าเป็นวิธีการที่แยบยลในการนำเสนอแนวคิดในการอิมโพรไวส์

ด้านเสียงประสานของการบรรเลงด้วยคอร์ดพบการใช้กลุ่มโน้ต 4 ตัวเป็นหลักในการบรรเลง แฟ้ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น ใช้ลักษณะเสียงประสานคู่ 4-5 เพอร์เฟค ผสมกับคอร์ดทบขยายหรือเสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อน ซึ่งแนวทางการบรรเลงด้วยคอร์ดที่แตกต่างชัดเจน คือ แฟ้ท เมทีนีมุ่งเน้นการใช้เสียงประสานที่ประกอบด้วยชั้นคู่เพอร์เฟคเป็นหลัก ขณะเดียวกันการบรรเลงด้วยคอร์ดของไมค์ สเทิร์น มุ่งเน้นการใช้เสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อนเป็นหลัก ลักษณะแนวทางเสียงประสานของคอร์ดจากนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แตกต่างกันที่รายละเอียดด้านชั้นคู่เสียงของโน้ตสองตัวบนสุดเท่านั้น โดยเสียงประสานที่ประกอบด้วยชั้นคู่เพอร์เฟคมีโน้ตสองตัวบนสุดเป็นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และเสียงประสานคู่สี่เรียงซ้อน มีโน้ตสองตัวบนสุดเป็นชั้นคู่ 4 เพอร์เฟค นอกนั้นเสียงประสานของโน้ตที่เหลือเป็นชั้นคู่ 4 เพอร์เฟค เหมือนกันโดยด้านการใช้คอร์ดทบขยายของนักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน มีแนวคิดเหมือนกัน คือ ตัดโน้ตบางตัวของคอร์ดออก ซึ่งโน้ตของคอร์ดทบขยายจะประกอบด้วยโน้ต 4 ตัวเท่านั้น ซึ่งจะสอดคล้องกับเหตุผลจากลักษณะทางกายภาพทางนิ้วมือซ้ายของผู้เล่นกีตาร์ ที่สามารถจับโน้ตบนคอกกีตาร์ได้ 4 นิ้ว ด้านลักษณะการบรรเลงนั้น แฟ้ท เมทีนี ใช้การบรรเลงด้วยคอร์ด สลับกับการบรรเลงด้วยโน้ตตัวบนสุดของคอร์ดนั้นๆ ขณะที่ไมค์ สเทิร์นใช้การบรรเลงด้วยคอร์ดเพียงอย่างเดียว

ด้านการใช้บันไดเสียงโครมาติกหรือการใช้โน้ตครึ่งเสียง แฟ้ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น มีความแตกต่างกันชัดเจนในด้านของการสร้างประโยคเพลง โดยแฟ้ท เมทีนีใช้โน้ตครึ่งเสียงผสมผสานกับระบบนิ้ว 3-2-1-2 รวมถึงใช้การเคลื่อนที่ลงทีละครึ่งเสียงของกลุ่มโน้ต 2 ตัว ทำให้มีแนวทำนองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ขณะที่ไมค์ สเทิร์นใช้โน้ตครึ่งเสียง มุ่งเน้นการสร้างประโยคเพลงแบบสำเนียงบีบอบ อย่างเช่น ซาลี บาร์เกอร์ หรือดิซซี กิลเลสปี ซึ่งประโยคเพลงแบบนี้ เป็นการใช้น้ตครึ่งเสียงเข้าหาโน้ตในคอร์ด โดยมากโน้ตในคอร์ดจะอยู่ในจังหวะตก (แนวคิดนี้เป็นเพียงแนวคิดหนึ่งในการสร้างประโยคเพลงแบบสำเนียงบีบอบ ยังมีแนวคิดต่างๆ อีกมากมาย)

โครงสร้างของบทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* ที่บรรเลงโดยแฟ้ท เมทีนี และไมค์ สเทิร์น พบว่านักกีตาร์ทั้ง 2 ท่าน ได้นำโครงสร้างของบทเพลงต้นฉบับเดิมมาดัดแปลงแก้ไข แฟ้ท เมทีนี ได้เพิ่มเติมท่อน บทนำ ช่วงเชื่อม 1-2 และท่อนจบ ทำให้บทเพลงมีสีสันมากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ช่วงเชื่อม 1-2 เสียงประสานไม่มีการเคลื่อนที่ เป็นการผ่อนคลา่ยให้กับบทเพลงได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก บทเพลงมีการใช้เสียงประสานระบบโคลทรนเซนจ์ ที่มีมีการเคลื่อนที่อยู่เสมอเป็นส่วนประกอบหลักของบทเพลงนี้ ส่วนด้านโครงสร้างของบทเพลงของไมค์ สเทิร์น นั้นกลับทำในทิศทางตรงกันข้ามกับแฟ้ท เมทีนี คือ ตัดท่อนแนวทำนองหลักส่วนหัวช่วงเริ่มต้นของบทเพลงออก แต่ยังคงท่อนแนวทำนองหลักส่วนหัวช่วงท้ายของบทเพลงไว้ ซึ่งวิธีการนี้ ก็ยังสามารถแสดงความเป็นบทเพลง *ใจแอนท์สเต็ปส์* ได้เช่นกัน แม้ว่าองค์ประกอบของท่อนเพลงจะถูกตัดทอนออกไปบ้าง เมื่อเปรียบเทียบกับบทเพลงต้นฉบับเดิม

9. บรรณานุกรม

เจตนิพิลล์ สังข์วิจิตร. “เพลงแฟตไทม์ (Fat Time) โดยไมค์ สเทิร์น.” *วารสารดนตรีรังสิต* 6 (กรกฎาคม 2554): 53-61.

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางค์ศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2552.

เด่น อยู่ประเสริฐ. “การอิมโพรไวส์ของจอห์น โคลเทรน ในเพลง Giant Steps.” *วารสารดนตรีรังสิต* 1 (กรกฎาคม 2549): 49-54.

----- . “โครงสร้างของดนตรีแจ๊ส (Jazz Structure).” *วารสารดนตรีรังสิต* 5 (มกราคม 2553): 31-42.

ประทักษ์ ฝั่ศุภการ. *ถั่วจะอ่อนหวานปานแจ๊ส*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สามัญชน, 2545.

Baker, David. *The Jazz Style of John Coltrane: A Musical and Historical Perspective*. Miami: Studio 224, 1980.

Cartwright, Martin. “Transgiant.” Accessed January 20, 2012. [http://www.lucaspickford.com/http transgiant.htm](http://www.lucaspickford.com/http%20transgiant.htm).

Charupakorn, Joe. *Mike Stern Guitar Signature Licks*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2010.

Coltrane, John. “Giant Steps.” New York: Atlantic Records 1311-2, 1959 (Soundrecording).

Demicheal, Don. “Coltrane on Coltrane” *Down Beat*, September 1960.

Demsey, David. *John Coltrane Plays Giant Steps*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 1996.

Gitler, Ira. “Trane on the Track.” *Down Beat*, October 1958.

Gridley, Mark C. *Jazz Styles: History & Analysis*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 2000.

- Kernfeld, Barry. *The New Grove Dictionary of Jazz*. New York: Macmillan Publishers Limited, 2002.
- Levine, Mark. *The Jazz Theory Book*. Petaluma, CA: Sher Music, 1995.
- Liebman, David. "David Liebman on John Coltrane Today's Top Jazz Performers Pick 10 Favorite Tracks by the Players, Singers and Styles that Helped Define Them." *Jazz Times*, Accessed July 12 July 2012. <http://jazztimes.com/articles/28153-artist-s-choice-david-liebman-on-john-coltrane>.
- Martin, Henry. "Annual Review of Jazz Studies 8 1996." Lanham, MD: Scarecrow Press, Inc., 1997.
- Metheny, Pat. "Pat Metheny Trio 99-00." Burbank, CA: Warner Bros, 2000 (Soundrecording).
- Moro, Alejandro. *Pat Metheny Trio 99-00*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2005.
- Niles, Richard. *The Pat Metheny Interview, The Inner Workings of His Creativity Revealed*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2009.
- ."Inside and Outside the Harmony with Pat Metheny." *Berklee Today*. (Spring 2010): 28-29.
- Porter, Lewis. "John Coltrane's Music of 1960 Through 1967: Jazz Improvisation As Composition." Phd. Diss., Brandeis University, 1983.
- Porter, Lewis, Micheal Ullman and Edward Harzell. *Jazz: From Its Origins to the Present*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1993.
- Smith, Andy. "Pat Metheny: Composition to Exploit the Sound of the Guitar." M.M. Thesis, New Zealand School of Music, 2007.
- Stern, Mike. "Give and Take." New York: Atlantic Records, 1997 (Soundrecording).
- Weiskopf, Walt and Ramon Ricker. *Giant Steps: A Player's Guide to Coltrane's Harmony for All Instruments*. New Albany, IN: Jamey Aebersold, 1991.
- Yamaguchi, Masaya. *John Coltrane Plays Coltrane Changes*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2003.